

stijl: rock/pop/alternatief

wat: cd

label/eigen beheer: Torn/Rough Trade

'Four-letter Word' van [Gram](#) aka Marg van Eenbergen is een heel sterk album dat zeker teveel over het hoofd is gezien. Hopelijk gaat het met de opvolger 'Play Me' wat betreft aandacht en succes een stuk beter. De sterren staan in elk geval gunstig, want ook deze tweede plaat van de ex frontvrouw van Seedling is een geweldig werkstuk.

Veel van de opmerkingen die we bij het debuut maakten zijn ook nu weer van toepassing. De uitgekiende aankleding van de liedjes, de variatie, de boeiende teksten, experimenteerdrang volop, maar toch is er stevast sprake van goed behapbare liedjes. Het gold 3½ jaar geleden, het geldt nu weer. Wat betreft de aankleding en de experimenteerdrang gaat

Gram hier zelfs nog een stapje verder, maar dat heeft dan ook alles te maken met de producer van deze plaat. Niemand minder dan Simon Akkermans van C-mon & Kypski was de coach en inspirator bij het totstandkomen van 'Play Me'. Het is duidelijk te horen dat hij een paar vingers in de pap had. Vooral het gebruik van samples die duidelijk aanwezig zijn, maar nergens de boventoon voeren is opvallend.

Ook zijn er de nodige interessante gasten aanwezig. Het Metropole Orkest, Lucky Fonz III, de kopersectie van de Amsterdam Klezmerband, allerlei volk van het Kytopia-complex en Kytoman zelf doen een duit in de zo wel flink gevulde portemonnee. Een portemonnee die meteen bij het openknippen verleidt met het titelnummer met het verslavende "oh-oh-oh"-refrein. Die compositie staat model voor het gebodene op deze langspeler. Toegankelijke pop die vol spanning zit en barst van de fantastische refreintjes. Het zal wel bij dromerij blijven, maar Gram doet wat betreft catchy popdeuntjes absoluut niet onder voor de Katy Perrys en Lady Gagas van deze wereld, sterker nog, die millionsellers kunnen nog heel wat van Marg leren. Als het gaat om toegankelijkheid in combinatie met die uitgekiende arrangementen bijvoorbeeld. De diepgang die Gram bereikt hoor je in het werk van die goedverkopende tantes namelijk echt niet terug.

Afijn, laten we maar niet te hoog inzetten. Voor hetzelfde geld lopen we weer met een grote boog om 'Play Me' heen. Laten we maar eens beginnen de muziekredactie van De Wereld Draait Door lief aan te kijken bij het verzoek of Gram een minuutje "oh-oh-oh" mag komen doen en dan hopen dat een zwik mensen op nader onderzoek willen uitgaan en ons gelijk willen geven dat alles klopt aan dit tweede Gram-album en dat dit één van de beste platen is die er de laatste jaren uit Nederland is voortgekomen. De titel wordt dus bij deze een gebod, waarbij met nadruk gesteld dat Marg daarbij op iets heel anders doelt, maar we doen voor het gemak maar even net alsof we dat niet door hebben.

aantal tracks: 12

speelduur: 38:58 minuten

Je kunt drie fragmenten beluisteren in [onze MusicPlayer](#) en je vindt meer informatie over deze cd in [onze afdeling Releases](#)